

(اگلر نمایندگان قیام نمودند)
نایب رئیس معلوم نمیشود کافی است
ماده اول ·

قدیم — بنده اختصار می کنم نظام
نامه داردم · رأی بدخول در شور مواد
گرفته نشده است

نایب رئیس — رأی میگیریم برای
دخل هدن در شور مواد آقایانی که تصویب
میگذند داخل در شور مواد بشویم قیام
فرمایند ·

(اکثر نمایندگان قیام نمودند)
نایب رئیس — تصویب شد. ماده
اول مطرح است. آقای کازرونی
(اجازه)

آقا میرزا علی کازرونی — چون در
ماده اول هم ممکن است در کلیات صعبت
نمودند از این جهت بنده یکمقدار هم از
کلیات صعبت می کنم البته آقایان تصدیق
میگردند که هیچ کلی تحقق پیدا نمی کند
مگر بوجود افراد و اگر بنده مخالف با
یک کلم شدم نهایت نقطه نظر کلی موهوم
است بلکه بواسطه این است که با بعضی
از اجزاء و افراد آن کلی مخالفم و این مسئله
در مجلس سابقهم دارد بنده تعجب میگم
که چرا مسائل فراموش می شود بکرات
در مجلس اتفاق افتاده که در کلیات مخالفت
شده است بواسطه چیزیات و تذکر دادند
جز نیات را . قبل از خواهم عرض سکم
فلسفه تشکیل هیئت منصبه را و علمای نیکه
قانون اساسی در مسائل سیاسی و جرائد بجهود
هیئت منصبه قائل شده چیست ؟ برای اینکه
دولت دارای قوه و قدرت است و غالباً
می تواند امور را بفع و میل خودش خانمه
وهد از این جهت قانون در نظر گرفته است
که ارباب سیاست و جراید آن قوه هستند
در موقع معاکشان هیئت منصبه حاضر
باشند و در حقیقت قوه و قدرتی برای آنها
منظور داشته است

همانطور که آقایان میگردند ممکن
است حکومت مطابق میل ما فوق خودش
رفتار کند بنده هم عرض می کنم رئیس
تلگراف یا سایر مأمورین هم ممکن است
مطابق میل واداره رئیسی مافق خودشان
رفتار کند بلکه می خواهم عرض سکم
حکومت دیاست یا ولایتی ممکن است از
نقطه نظر شخصیت و نظر بقوه و قدرتی که
دارد باز ملاحظاتی کرده تا اندازه ملاحظه
مافق را نکند ·

وای یکنفر مأمور چه چون خودش
را دارای آن قوه و قدرت بلکه آن شخصیت
نمی بینند ممکن است زودتر در تحت نفوذ
مافق خود واقع هود و هقیده بنده این
است که کلیه مأمورین دولتی بایستی از
دخول در هیئت منصبه مستثنی باشند. عرض
دیگر بنده راجح به آن صندوق است که در
این قانون نوشتند اند در نقاطی هم کمها کم

میرزا راجح بمواد بوده ولی بطور کلی
اشکالاتی که داشتند یکی این بود که تمام
مأمورین دولت مستثنی شوند در صورتیکه

در کجای دنیا اینطور معمول باشد و نیست
که در این قسم قوانین عموم مستخدمین را
استثناء کردن مستخدمین دولت دونظر هست

یکی مستخدمین که داخل در مسائل سیاسی
هستند استثناء شوند یکی هم اشخاصی که
حق دخالت در مسائل سیاسی ندارند اینجا
هم باید استثناء شوند چنانچه اینجا هم ملاحظه

می فرمایند وزراء و معاونین وزراء و حکام
اشخاصی هستند که داخل در مسائل سیاسی هستند
با این جهت استثناء شده اند یکمقدار هم که
حق دخالت در مسائل سیاسی ندارند آن هاراهم در

این قانون صراحتاً استثناء نکردیم بعلت
اینکه در قانون انتخابات مخصوصاً ذکر
شده است که نظام این و مأمورین نظمه و امنیه
بهیچ وجه حق و مردم انتخابات مخصوصاً ذکر

و چون هیئت منصبهم از اشخاص انتخاب
خواهند شد که حق انتخاب شدن برای
وکالت راداشته باشند با این جهت در قانون
صراحتاً از آن ها سیاست نشده و اما اینکه

فرمودند شاید در نقاطی محاکم استینافی
نباشد و محاکم ابتدائی بخواهند اشخاصی
و انتخاب کنند و شاید در آن نقاط صدق نفر
که نهاده این اکثریت هده باشند باشند بلی

ممکن است که از یک شهریه یک نفر و کیل
انتخاب شود ولی تازه این دلیل نمیشود
که کاندیدای آن شهر یکنفر یادونفر بوده
است البته بصورت مجلس انتخابات مراجمه

میگذند و اشخاصی که نسبتاً بیشتر رای در
باره آنها داده هده انتخاب می نمایند و
مخصوصاً برای احتراز از اینکه اشخاص

که دو یا سه رای داشته اند اند انتخاب نشوند
مخصوصاً دور دوره راهنمی کرده اند و مراکز مهم
اشخاصی که داخل در هیأت مخصوصی شوند

کثراز هزار رای و یا نصد رای نباشند و
در راه اینکه محکمه استینافی نیست و
محکمه ابتدائی باید هیئت رای انتخاب کند

تصویر نمیگم اشخاصی که کمتر از چهل
بنجاه رای داشته باشند انتخاب شوند به لام
چنانه شاهزاده محمد هاشم میرزا هم
فرمودند ممکن است در نقاطی این هب

تو لید شود و بنده هم منکر نیست ولی
نامه تأسیس نشده که احتیاج بوجود هیأت
منصبه بیدا کنند ·

نایب رئیس · آقای سید علی‌الملک

(اجازه)

سید علی‌الملک · بنده موافق

(جمعی) گفتن مذاکرات کافی و
هده گفتن کافی نیست ·

نایب رئیس · رأی میگیریم بکافی
بودن مذاکرات آقایانی که مذاکرات را
کافی می دانند یا مفترم باشند ·

گفتن ناینکه هنوز مطالب گفته نشده
بگویند مذاکرات کافی است · شور در
كلیات با این معنی که آقای آفاسید یعقوب
فرمودند نیست و اگر اینطور باشد باید در
نی و اثبات مطالب داخل حدود بکر مشاوره
لازمندارد ·

این مسئله بدینه است که هبیت منصبه
را فانون اساسی هم اشاره کرده و در قبول
آن هیچکس تردیدی ندارد و منعی شور در
كلیات این نیست ·

شور در کلیات برای این است که
فاوانی که مشتمل بر چندماده است در موقع
شور در کلیات باید مجموع موادر اراده نظر
بگیرند و در آن همانداز کره کنند و الامکن
است شخص در اصل مسئله موافق باشند ولی
در کلیات راجح بمواد بمنتهی کردن

اما مخالف باشد پس باید در ضمن شور در
کلیات راجح بمواد بمنتهی کردن
مأمورین دولت از هیئت منصبه ·

در این قانون فقط وزراء و معاونین و
حکام را استثناء کرده است در صورتیکه
با ایستیه مجموع مأمورین دولت راجه موظفو
چه فرم وظف باشند استثناء نمود برای اینکه
مأمورین یا این تر زودتر نهت نفوذ واقع
می شوند تا باید ولی ایالات بامعاون یا کوچک
خانه خوب است این مسئله را صلاح کنند ·

ایراد دیگر بنده راجح بصدق نفر است بلی
اگر این قانون فقط اختصاصی بطریق این
ممکن بود که صدق نفر از اشخاصی که نسبتاً
حائز اکثریت شده اند بپایه اند و لی وقتی

که بنادند این قانون توسعه بیدا کنند که در
ایالات و ولایات و حتی در قصبات هم استینافی
شود و در آن ها هماکم استینافی نباشد که
محاکم ابتدائی رسیدگی کند آن وقت صد

نفر در آنجا های پیدانی شود که نسبتاً حائز
اکثریت شده باشند و اگر بنا باشند از اشخاصی
که یک رای بادورای در باره آن داده شده
باشد انتخاب شوند آن وقت آن اشخاص

باشند انتخاب شوند آن وقت لایه که
از طرف دولت بمجلس پیش نهادم شود
باطرخ قانونی که از طرف آقایان نمایند

گان پیشنهاد میشود وقتی که بنادرد
کلیات آن مذاکره کردد فقط باید معلوم
شود که آقایان نمایندگان در اصل موضوع
موافقند یا مخالف حالا هم مابرای بزرگ

کردن و توسعه دادن مطبوعات گفته این
مطابق قانون اساسی در موقع معاکمه
طبعات هیئت منصبه هم باید حاضر باشند
و در اصل این موضع همه موافقیم وقتی هم

کدر اصل موافق شدیم دیگر تصویری
نموده در کلیات ازومی نداشتند باشد

نایب رئیس · آقای فتح الدویل

زیرا نظر مقننین و دولت براین است که
اشخاصی که در هبیت منصبه حاضر میشوند
باشند که طرف اعتماد عame باشند و
پس ملت در باره آنها از داده باشد و
تصور می کنند که در هبیت منصبه
نوشته شده قابل نیستند که در هبیت منصبه
باشند و بعده بنده سی الى چهل نفر کافی
باشند از اینکه باید که در ماده اول داشتم
اشکالی هم در ماده سوم دارم

نایب رئیس · خوب است در کلیات
فرمایش بفرمائید
نیجات · بنده عایض در کلیات است
بنی راجح بهر ماده ایرادی دارم و آن
ایراد راهم هر خیلی میگنم ·

نایب رئیس · خوب است در
آن ماده ایراد دارید در موقع مذاکره در
آن ماده ایراد ندان را بفرمائید
نیجات · تصویر میگنم آقایان در
اصل موضوع موافق باشند نهایت چیزی
که است آقایان در بعضی مواد که ایراد
دارند در ضمن هر دو کلیات ایرادات
راجح بآن موادرها میگردند و شور در
کلیات فی ازاین چیز دیگری نیست ·

نایب رئیس · آقای آفاسید
بعقب · (اجازه)

آفاسید یعقوب · گرچه مقام نیابت
ریاست جواب آقای نیجات را دادند ولی
بنده هم مجبور مطلب را عرض کنم چنان
چه بیکشی هم آقای زنجانی این مسئله ما
مند گردند ·

شور در کلیات این است لایه که
از طرف دولت بمجلس پیش نهادم شود
باطرخ قانونی که از طرف آقایان نمایند
گان پیشنهاد میشود وقتی که بنادرد
کلیات آن مذاکره کردد فقط باید معلوم
شود که آقایان نمایندگان در اصل موضوع
موافقند یا مخالف حالا هم مابرای بزرگ

کردن و توسعه دادن مطبوعات گفته این
مطابق قانون اساسی در موقع معاکمه
طبعات هیئت منصبه هم باید حاضر باشند
و در اصل این موضع همه موافقیم وقتی هم

کدر اصل موافق شدیم دیگر تصویری
نموده در کلیات ازومی نداشتند باشد

نایب رئیس · آقای فتح الدویل
(اجازه)

فتح الدویل · بنده در کلیات
موافق ·

نایب رئیس · دیگر مخالفی
نیست ؟

محمد هاشم میرزا · بنده مخالف
نایب رئیس · بفرمائید ·

محمد هاشم میرزا · بنده عایض
ازین است که شور در کلیات فی
موادرای ایستاده شور در موقع اظهار کرد
که هر عقیده دارد باید اظهار کند ولی
اینکه رده کنند در مجلس شورای ملی
هر یک ازو کلا بایسی عقیده خود را اظهار

حالاً بنده کاری ندارم که عملی خواهد بود یا نه؟ در صورتی که بعقیده بنده این عملی نخواهد بود، خوب انشاء الله عملی است! در حالتی من این را عملی میدانم که این سوھظنی که فعلاً دارم هملاً تکذیب و مرتفع شود. بسیار خوب حالاً که این امتیاز به خیر مملکت است پس خوب است بعداز اینکه از لاهیجان نفط استخراج شد اهالی هم استفاده ببرند نه اینکه به گویند فقط لاهیجان یا سایر جاهای نفت خیز مال ما میباشد و بر اردی قانیات و خراسان مال شما است بروید آن جا را استخراج کنید. ما باید در خوب و بد هر دو عادله و بالسویه ذی سهم باشیم اگر خوب است هم ما وهم کمیانی هر دو بیریم و اگر هم بد است هر دو ذی سهم باشیم. پس این قسمت از ماده اینطور باید اصلاح شود: کلیه اراضی به نسبت واقعه دوره ریلک از ایالات و ولایات تقسیم خواهد داشت و مخصوصاً قیده هود که اینقدر نسبت در هر یک از ایالات و ولایات جدا گانه محفوظ شود. بنده خودم دوست هر تبه رفته و دیده ام و یانقدر و سمعت زمین برای حفر چاه لازم ندارد و همانطور یکه خود آقای مخبر در موضوع فقط جنوب فرمودند بنده هم شخصاً در قره لو معاینه کرده و دیده ام چه طور استخراج می نمودند و بجهه ترتیب رعایت مصالح اقتصادی مملکت خود را می کردم و چقدر که استخراج می نمودند برای اینکه طالب بیشتر باشد و بیشتر بفروش بر سر زیر اطبله وقتی مال فراوان شد مشتری ها کمتر

بنابراین باید کمتر استخراج کنند
تا آنکه تمام نفطها بیکشند؛ استخراج میشود
بهمراه بر سر پس فایده ندارد که نفطرا
زیادتر از حاجت استخراج کنند آنوقت
باند و مشتری پیدا نکند و از ایران بیرون
نرود پس احتیاج مردم واهالی خرطاست.
و در قسمت صد پانزده باز تکرار می کنم که
ما یک اطلاعات کامل و یک تخصص کافی
واحاطه نامی در این خصوص، نداریم و
برای اشخاصی هم که اطلاع کامل پیدا
چیزی ندارند حق غبن باقی است ولی
ما در این قانون حق غبن به وجوده نداشته
و حق خود را تا انقضای مدت ساقط میکنیم
پس هرچه در این قانون پیشتر دقت و احتیاط
کنیم پیشتر منافع خودمان را حفظ کرده ایم
پس خوب است این صد پانزده در هر
ایالتی باشد؛ در تمام جاهایی که معدن نفت
وارد تا بلکه انشاع الله بخواست خدا از هر
جیه مطلع شویم.

بنده خودم در کمسیون خارجه بوده ام
 واختام مذاکرات آنجا اطلاع دارم ولی
 نفعه بدم صددوازده از هین جنس صد سی
 ودو می شود والان تلگرافش موجود است
 که نوشته اند صد دوازده از هین جنس صد
 ۳۲

اراضی که در تصرف کمپانی است بادولت
می باشد و هبیج ضرری هم وارد نمی اورد و
در این موضوع بیشنوهادی هم نموده و
تقدیم مجلس خواهم نمود و در قسمت های باقی
اراضی را کمپانی بلاعوض بدولت واگذار
می نماید بعقیده بنده لازم است برای جلو-
گیری از سوء تعبیر و سوء تفسیر این جمله
را که بنده بیشنوهاد می کنم باین ترتیب
اصلاح شود و برای اینکه در اینه اسباب
اشکال و زحمت فراهم نشود بعقیده بنده
لازم است باین ترتیب بنویسند زیرا مکرر
دیده ایم که درقرار داده ای گذشته عبارات
راهر طور خواسته اند تفسیر و تعبیر نموده اند
پس خوب است طوری عبارات را در
امتیازات و قراردادها بنویسند که هبیج وقت
اسباب اشکال فراهم نماید حالا دیگر بسته
بنظر رفاقت مجلسی بنده است . قسمت دیگر
از امتیازات بنده بماده پنج این فائزه
این است که نوشته است صد یازده از کل
اراضی ایالات و ولایات خمسه را صاحب امتیاز
برای خود انتخاب خواهد نمود
کرچه عقیده خود را در موضوع ایالات
و ولایات خمسه عرض کرده ام که با یاد بر این
نوشته شود ولی باز هم عرض می کنم که با
یکی ازین نقطه را برای تجار داخل
مستثنی نمایند که اگر تقاضا نمودند با آن
واگذار شود ولی در قسمت صد یازده
اراضی بنده عرض می کنم اگر چنانچه
انتخاب صد یازده از تمام اراضی ای
پنج قطعه یا بعقیده بنده چهار نقطه را
صاحب امتیاز و اگذار نمائیم آنوقت ممکن
است تمام اراضی را که دارای معادن نباشند
باشد برای خود انتخاب نماید و صهر ای
و سبع خراسان را که هبیج خود را دارای نباشد
نخواهد بود برای ما بگذارد بنابراین
عقیده بنده این است که هر چند نقطه
صاحب امتیاز اجازه داده می شود به نسیان
همان نقطه حق انتخاب صد یازده ارا
را داشته باشد که اگر اتفاقا در آن صدها
و پنج دیگر فرض از اراضی مازنند
دارای معادن نباشند باشد برای این
داخله باقی بماند از این گذشته خوشبخت
ملکت ما خیلی وسیع است ولی بدین
ماخیلی کم از او استفاده می کنیم .
بفرمایید وقتی که مساحت کنند از
ملکت خراسان و آذربایجان را و
جبال و صحراها و رو دخانه هارا از
مساحت حساب کنیم بعد از این صد یا
آنرا جزو اراضی نتیجه قرار دهیم
صورتی که از خارج نشیده ایم و می
که در نواحی بحر خزر نقطه بیشتر از
بعماره اخیری میتوان گفت که در مازنند
و گیلان و استر اباد معادن نقطه بیشتر
و شاید در اردبیل و خراسان به هم
نقطه بافت نشود و متناسبه اینها راه
اراضی منتخبه قرار داده و اینجا همارا

راکر بوزیر فوائد عامه در طهران صورت
گرفت و خواهد داده
این یک قسم است که بنده مخالفم
باشد از این وقیدهای این است که این اراضی را نباید
اختکار نمود قسمت دیگر می نویسد: صاحب
آن امیاز می تواند اراضی مذکوره را بتدریج
انتخاب کند. این هم معلوم است که ما
بکمیانی اجازه داده ایم که در اراضی دولتی
دخل و تصرف نماید و انتخاب کند در صورتی
که ممکن اراضی صاحب داشته باشد و
این مسئله نمی دانم بچه ترتیب می شود آیا
چهارم می شود بدون اجازه صاحب ملک
تصریف در مال او کنند مگر این طور
بشود که کمیانی اجازه نماید یا اینکه بقرار اراضی
طریق ترتیب دیگری اتخاذ کنند که
اسباب اشکال فراهم نشود و چون در یکی
از مواد هم هست که باید کمیانی مالک را
راضی کند و چون این مسئله قید شده است
بنده در این زمینه عرض نمی کنم و دیگر
می نویسد اراضی منتخبه را بتدریج انتخاب
کند و هر دفعه که انتخاب اراضی می کند
نقشه و یا نقشه جاتی که اراضی منتخبه در
آنها باز نگیرد ترسیم نموده شده بوزیر فواید
همه در تهران تسلیم نماید و بعد از تسلیم
نقشه جات اراضی مزبوره طبعاً و عملاً جزو
اراضی منتخبه که در اختیار صاحب امیاز
برای استغراج مواد نفتی خواهد بود
محسوب و باقی اراضی را کمیانی بلاعوض
بدولت واگذار نموده و دولت حق خواهد
داشت در آنجا بعملیات مشغول شده باحق
تفتش واستغراج را با شخص و شرکت های
دیگری واگذار کند.
ما همه فرض کردیم که آن اراضی
را که کمیانی انتخاب می کند فقط خود را
استغراج نفت را در آنجا دارد و فرض
می کنیم باقی اراضی را بدولت واگذار
می کند آیا می خواهم بهینم اولاً این
مال کمیانی شده است که بدولت بلاعوض
واگذار می کند و ثانیاً این اراضی را
انتخاب کرده است و پس از آنکه مایل ن
استغراج نماید آیا حق تقabil و حق الز-
خود را مطالبه می نماید هر چند آنکه می
یک شبی در این موضوع یک توصیه ها
ولی بنده مقنعت نشدم و عرض می کنم
هیarat مطلب را درست نمی ساند و قید
نشده است ممکن طور دیگر تفسیر شود
و دیگر اینکه در موضوع اراضی دیگر
که الان یاد آوری کردم اگر بترتیب مر
الطریق باشد آنرا من حق میدهم که یا از
زمین اجاره کنند و یا خریداری کنند
سایر اقسام دیگر از قبیل حق تملک خار
ها و مامورین آنها در ایران بنده
این مسئله را قبول نمی کنم و در این قیمت
اگر بعدها موقع شد یا در کمیون
هایینجا بعرض آقایان خواهم رسانید
عقیده ام این است قید شود حق مال

دقت هارا کرده اند و این امتیازی
خواهند بدهند برای استخراج نفت
موم معدنی و گازهای طبیعی استکه
استخراج نمایند و بنده در این امتیاز
نمی بینم.

نایبر رئیس - آقای سلیمان
مخالفند؟

سلیمان میرزا - البته
نایبر رئیس - بفرمائید
سلیمان میرزا - این مطلب
وسایر آفایان مکرر عرض کرده اند
می خواهیم مطابق این قانون تامد
سال یک معدن ۴۰-م مملکت خود
و اگذار کنیم در صورتیکه یاد آور
است که مطالعات کامل و تخصصی
فن نداریم و ممکن است هزار قسم
کرده باشیم پس هر قدر مدت کمتر
بهتر است و تایپ آفایان هر چقدر بیش
کنند البته قابل تمجید است. بنابراین
مذا کرات بطول می انجامد از نقطه
جلو گیری از اختلالاتی است که
مدت طولانی ممکن است برایم
فراهم شود بنا برین مخالفت بنده د
ینجع بر می گردد بجمله که در قانون
چات اسلام و شاید آفایان بفرمایند
 واضح است ولی بنده عرض می
که چهار دوره است که در مجلس
واز قوانین گذشته اطلاع داریم می
در چه موضوع دوشور مقصودم این ا
آفایان اعتراض نفرمایند.

در معاهده چات اسلام همان
که چاپ شده و بدست آفایان هم ه
قسمت سوم آن اینطور می نویسد است
نفت از چهار منطقه مخصوص واقعه در
(لوهر) که بموجب بخششناهه دهم ن
۹۰۲ - ۳۵۷۲ بدولت چات اسلام
متعلق و در همان سنه در دفتر وزارت
در تحت نمره ۳۳۲۵ ثبت می باشد
مالکیت این منطقه کما فی السابق با
چات اسلام خواهد بود.

با وجود اینکه گفته اند تو
 واضح است باز بنده عرض می کنم
دولت اروپائی وقتی معاهدم با یک که
بینند در معاهده اش می نویسد که که
 فقط حق استخراج نفت دارد و اراضی
دولت است و در اینجا ابدأ همچه
نadarد که دولت این اراضی خالصه را
با و اگذار می کند مال او نیست و فرق
اجازه استخراج نفت را دارد نه مال
اراضی ما در این ماده وقتی باین فرق
می سیم می بینیم نوشته است صاحب ا
در ظرف هشت سال بعداز تاریخ تصریح
امتیاز اراضی را که برای استخراج
اختیار خود نگاه می دارد بعدها به

راستم این
شمال راهنمایدهند - نفت جنوب را
تمام در تحت نفوذ آنها است و دریک که
کرده اند و آنچه استفاده میکنند
 نقطه است . برای مملکت ایران اگر
منابع تروتش گشوده شود هرچه بیش
بیشتر ملت ایران فایده میبرند ولی
آنها هرچه کمتر و محدود تر باشد
رازیادتر نموده و بیشتر استفاده می
این کاری را که مانسنت بنت جنوب
نسبت بنت شمال نباید بگنیم و بنده
این است آن چیزی را که مامی توانی
رعايت کنیم این است که صدقه هارا
واگذار کنم و مازاد از آزاد بگذارد
طوری که نسبت به صد پانزده زیادتر
از او گذارد هایم و بعینده بنده زیادتر
جهار برای مملکت مایل چیز فوق ال
است و صلاح نیست .

نایب رئیس - آقای آفاسید
(اجازه)
آفاسید یعقوب - فرمایشا
آقای دولت آبادی فرمودند بنده
جز ابا خدمت شان هر ض کنم وقتیکه
توجه کنند باین مواد میبینند که ایر
میل رشته زنجیر بهم بیوسته است و مو
عرض کنم که بعضی از مواد محصل بیه
مواد دیگر است که اگر این مواد بیه
چهار گانه را ملاحظه بفرمایند اگر افتاد
برای شان حاصل شده باشد وقتی که
کردن آن اشتباهات از بین میرود و
می نویسیم نفت شمال مقصودمان این
که پنج قطمه از مملکت را ما اختیار
و ابدآ تفاوت بین نفت جنوب و شمال
نیستیم زیرا تمام مملکت ایران است و کم
هم هیچ بنظیر تقابل بین جنوب و شمال ندا
است و در مسئله صد پانزده از اراضی
اعتراض فرمودند اگر چنانچه درست
فرموده باشند و در آنجا نوشته شد
آنچه اهانی که دولت امتیاز می دهد مقید
شرط است که از حدود صد پانزده از
تجاور نکند و در آن قسم مقتضیان و مهندس
دولت می توانند تقویت کنند و باید او
پانزده تجاوز نکند و اگر مقصودشان
است که از صد پانزده کمتر داده شود آ
مانع ندارد و بنده هم در این مسئله نظ
ندرام .

مسئله دیگر اینکه فرمودند مادرعه
یک مدتی اراضی خود را احتکار می
این مسئله بدیهی است که باید این مد
تعیین کنیم که مهندسین و هنماء و متخصص
فنی آنها بیانند و این اراضی را گردش ک
و بیینند در کجا نقطه هست که باید استغفار
شود در کجا نیست و در کجا باید قلاع نظر
برای حفظ و حراست معادن بنشاشود و
کجا دیوار سیمی خاردار باید کشیده ش
تمام این هارا باید ترتیباتش را بدهد و بدی
است اعضاء کمسون هم این ملاحظه

ت و بنده	هیئت منصفه محاکمه شوند فقط میخواهند
ای اینکه	راتوضیح بدهند
چه نظریه	معاون وزارت عدالیه -
همست گفته	قانون ناقض قانون اساسی که نمایندگان
شود و	بشود در آنجا قید شده که مقصرین
یشنجهاد	بسیستی رجوع بهیئت منصفه بشوند
اش این	از این که در این جامی تویید مقصرین
بگذرد	مشمول این قانون نخواهند بود مقدمات
اصراری	استکه مقصرین سیاسی باحضور هیئت
بیشنجهاد	محاکمه نخواهند شد و اینکه آقای
ی را که	راجم بمقصرین سیاسی سوال فرمود
قصصیرات	بنده عرض می کنم البته باید يك
بن قبیل	برای مجازات مقصرین سیاسی معین
گمپسیون	هر چند در قانون محاکمه وزرای قصصیرات
سکرات	و مجازات آنها معین شده ولی اگر چنانچه
د قبول	بر سرده قصور آفاده آنچایش بینی شد
(گفتند مذاکرات کافی است)	نایب رئیس - رای می کنند
تفصیلات	داخل درشور دوم بشویم یانه ۰ آقا
ال می-	تصویب می کنند که داخل درشور دوم
فرمایند	قیام فرمایند.
مخبر	(غلب نمایندگان قیام فرمودند)
ململکت	نایب رئیس - تصویب شده
نیز از	می فرمایند پانزده دقیقه تنفس داده
ن مسئله	(گفتند صحیح است)
یعنی	(در این موقع جلسه برای تنفس
ر می-	تعطیل و پس از يك ربیع
رمایند	ششکیل (ردید)
است	نایب رئیس - در ماده پنجم
مائید	امتیاز نقطه قدری مذاکره شده اکثر
چیزست	می فرمایند مذاکره شود ۰ آقای ش
بنده	الاسلام اصفهانی (اجازه)
چیست	شیخ الاسلام - بنده ام
ارای	نخواسته ام
بیرون	نایب رئیس - اجازه ها محفوظ
است	واسم جنابعالی هم از سابق هست ۰
مند و	دولت آبادی (اجازه)
ند و	حاج میرزا علی محمد دو
هم	آبادی - نفرین این چیزی را که کمپ
ی -	برای خودش باقی می کنند که صد پانز
کنند	حد اکثر آنرا معین بیکنند درینج ایا
رات	چهارصد فرسخ می شود و بنده نسبت با
ست	صد پانزده مخالف و علاوه از آنکه این مس
ترجع	برای مملکت ما مفید نیست مضر تری
ست	برای مانویلد می شود و ماحتی المقدور با
وال	کاری بکنیم که بتوانیم از این سرمهای طبیعی
در	خودمان استفاده کنیم در صورتیکه صاح
در	امتیاز صد پانزده اراضی را برای گنند
در	چاه اختکار کند ملاحظه بفرمایند با
در	ترتیب برای ماجز ضرر چه خواهد داش
در	در نفت جنوب ملاحظه بفرمایند بیینند
در	بنده اساساً مخالف این هستم که نفت شما
در	رابعینوال اینکه نفت شمال است بیک کیا
در	بدهند چنانچه نفت جنوب را داده اند نف

ایراد نمودند حالا گذشته است
مخصوصاً هیچ دفاعی نکردم بر این
خواستم آقایان در این خصوص هر
دارند بفرمایند و هر چه اعتراض ه
شود تا اذهان هم آقایان روش
اگر مطلب دیگری داشته باشند
کنند چون کمپیون اساساً نظریه
است که این قانون موقعی از مجلس
و دیگر اینکه ایرا بشود یا نشود این
ندارد این استکه هر چه آقایان را
کنند و عملی باشد (نه آن فرمایش
آقای نجات می فرمایند که باید تمام تر
سیاسی در این قانون معین شود که این
بیشتر از ابدآ عملی نمی شود) که
قبول می کنند و دیگر دفاع از مذاه
ندارد هر چه آقایان بیشنها دارند
دارای م

نایب رئیس — آقای نجات
دارید؟

نجات — بلی بنده از مخبر سوژا
کنم که تقدیرات سیاسی را بیان نمی
گویند در قانون خودش هست آقای
کدام قانون راجع باین خصوص درم
هست؟ اگر شما خودتان نمی دانید
دیگری بیزید، بنده می خواهم این
در مجلس گفته بشود که تقدیرات سیاسی
چه؟ اگر می دانید بگویند و اگر
فرمایید در قانون است آن را هم بفر
در کدام قانونی که از مجلس گذشته
قبلاً شده نمی دانم تقدیرات سیاسی چه
آقای مخبر طفه می زنند از جواب
اصرارمی کنم که بگویند تقدیرات سیاسی
مخبر — آقای نجات اگر اصر
دارند در این مسئله که مجازات و تقدیر
سیاسی معین شود بنده هر ضمیمه کنم
قانونی در این خصوص نداریم ممکن است
خود آقا یک قانون و موادی بنویسند
تقدیرات سیاسی را در آنجا ذکر کنند
مجلس و کمپیون بیشنها دارند ما
موافقت می کنیم آقای نجات اگر می
خواهند سوال کنند این مسئله را سوال آقا
که این هشت منصفه حکم برای تقدیر
مطبوعات و محل ابتلاء آنها میباشد چیزی
تقدیرات سیاسی را که خارج کرده ایم هر
می خواهد باشد مربوط باین قانون نیست
و آقای من هم تقدیرات مطبوعاتی را رأس
کنید هیچیزی را کما خارج کرده ایم

نایب رئیس — آقای کازرونی
(اجازه)

میرزا علی کازرونی — بنده فقط
اینجا یک سوال دارم و آن این است که
اینجا نوشته متهمین به تقدیرات سیاسی
مشمول این قانون نیستند می خواهم سوال
نمایم که این مقصرين باید در معا کمال
ممولی معا کده شوند یا اینکه باید با حضور

روزنامه رسمی کشور شاهنشاهی

نایب رئیس - اینجا دو نه ماهه است .
او باب کیخسرو - نهماهه راجلس
تصویب کرده و سه ماهه را دولت
سلیمان هیرزا - ته اض - ا دارم
مسئله دوبوا فردا در اول جلسه مطرح
شود .

جلسہ یکساعت بعد از ظہر ختم شد رئیس مجلس وہ توہنون الہمک جلسہ ۱۷۳

صورت مشرح مجلس يوم ٤ شنبه
عقرب ١٤٠١ مطابق ٢٥رمضان الثاني
١١ مجلس دو ساعه و ربع قبل اذ
بر باست آفای مؤتمن الملک تشکیل
پند:

رئیس — آفای سید یعقوب
(اجازہ)

آفای حاج نصیر- آفای معقوب- آفای سید را غایب بی اجازه نوشته اند اجازه نامه ایشان دیروز هصر رسید و کمپیوین م اجازه داده لذا با اجازه نوشته شوند رئیس -- دیگر ایرادی نیست (کفته دد خیر)

رئیس — فضیل دوبوا جزو دستور سنت

رئيس الوزراء - من مناسب ترجمة

دانستم که در این موضوع بدوا یک اعلام

خواسته از خودمن خواسته شود شاید

نوزادی چنانی که من بطور خصوصی می‌دادم
از این سیاهی سیوال گشته را قائم میکرد و حالا

که این طور پیش آمده و مذاکره در مجلس
نهاده است با اینکه احتراز داشتم شرح
قضیه را در مجلس بگویم و حالا هم هر رض
ای کنم که توضیحات مفصل نمی توانم
نهادم معندا بگشته برای اطلاعات آغازیان

اداری تلقی درد و ای در صحن ایستاده در محفل
اداری تعقیب هد بتصویر اینکه مسبب و باعث
تغییراتی در این ایام ایام انتشار از خلاف

نمیگیرد او من بودم یا من ساری بودم
حقایق نسبت بمن داد و حملانی نسبت بمن
شد و بهترین دلیل برای اینکه انتشارات
او برخلاف واقع است کافندی است که در
چهار ماه قبل باخود من نوشته و تکذیب
نامه ای است که اخیراً در جراید درج
کرد در ضمن این که تعقیب می شد مقدار درج

در طرز جریان معاکمه بیش آمد یعنی معلوم شد که تقدیرات او نه فقط از نقطه نظر تقدیرات اداری بود بلکه یک جرم‌های عمومی و یک جرم‌های سیاسی متوجه او می‌شدند این بود که رسمآً بمعاکمه مجلس و تعقیب شد در این ضمن یک مشکلاتی

میدانم همانطوری که برای حینیات خودم
حرف میزتم از جمیعت دولت هم در موقع
مجبورم دفاع کنم و هیچوقت راضی نخواهم
شد که یکنفر هلی شخص من که اروپائی و
آجنبی هم باشد بعد از این که مثلاً بدریا
برادر مرد بکشد یا این که توهین یا آنها مانع
وارد بیاورد و پس از آن رام خود را گرفته
و بخیال خود بروید یا این که بگویند من
اشتباه کردم و یا نادم شده ام اکتفا نمایم و با
این حال دیگر چھلوتر مشود در این مملکت
زنگ کانی گرد.
این بود که بنده بفوريت بیاد آوری کردم
که نگذارند این شخص از سرحد خارج
شود و در هر کجا که هست توفیق نمایند
واوراً عودت داده بگویند پس اسنادی که
همیشه میگفتی در دست دارم و بآنها ممکن
میشندی کجا است؟ یا آن اشخاصی که ترا
اغوا و تحریک مینمودند کیانند بنده بخواست
از طرف مجلس این اختصار به هیئت دولت
بشود ولی با این مذاکراتی که با حضور
خودشان کردم دیگر محتاج به اخخار نیست
و خوب است آفایان رأی بدهند ترتیبی داشت
این کار داده شود. حالا دیگر البته بست
بنظر آفایان نمایند گان است
رئیس‌الوزراء - ابتدا این اظهارات را
که بشود صحیح است ولی دولت مقتضی میدانم
که کتابی مراتب و اطلاع‌دهد تا در مجلس
قرار گیرد.
نایب رئیس - همانطوری که شاهزاد
با حضور رئیس دولت اظهار کردن کما
نارم دیگر محتاج بجزی یا شد این که
آفایان یک بیشنهرادی بگذند
آقامیرزا - اعلیٰ کازرونی عده برای
مذاکرات کافی نیست
سلیمان میرزا - این که بنده قضیده
جدآ تعقیب می‌کنم دلبلش این است که ترا
این مذاکرات بجریان افتد بیم این میرزا
که آن شخص از سرحد خارج شده و دیگر
دسترسی باو نباشد و این ساقبه برای مجلس
جهارم باقی بماند. بنابراین تا او خارج
نشده است بنده از نقطه نظر فورمالیته هر خواست
می‌کنم هر تصمیمی باید اتخاذ کرد تا
خارج نشده و در اختیار ما است باید انتخاب
کرد و چون حالا عده کافی نیست بنده
تفاضاً می‌کنم در اول دستور جلسه فردا
قبل از این که قانون استخدام و امتیا
نفت مطرح گردد تکلیف این کار معه
شود.
نایب رئیس - چون عده برای
مذاکرات کافی نیست جلسه را ختم می‌کنند
دستور بقیه شور در قانون امتیاز نفت
هم چنین رای و روت حکم‌سیون محاسبان
متعلق به محاسبه نه ماهه قوی تیل ادار
مباشرت.
ارباب کیخسرو - مدت نه ماهه نیست
یکساله است

آقای سلیمان نیرزا
(اجازه)
سلیمان میرزا اولاً گمان می کنم
ور م مجلس سابق داشته باشد که وقتی
پیش از در مجلس مطرح میشد و مخالفتی
نمدشت محتاج برای نبود حالا هم اکنون
آقای نایب رئیس مجلس دارند رای بگیرند
زیرا بنده هرچه می کنم این مسئله راجع
به حیثیات دولت است و هبیوت بنده حاضر
نیستم و تصدیق نمی کنم که از طرف یک
شخص خارجی یا یک دولتی واوایشکه عارف
اطمینان شخص من هم نباشد تو همین وحدت
و تتفقیدی بشود و این سابقه را هرگز برای
ملک خودم که یک خارجی در این مملکت
بیاید و هرچه داشت بخواهد در چرا این دولت
وقت بگویند و در موقع معاکمه هم بگذارد
بیانات و ارجاع خود اعتراض نماید با این
حال کافه‌تری باحضور چند نفر از مأمورین
و پیلماضی بنویسد و امضاء کند که آنچه را
نسبت داده ام هاری از حقیقت بوده و بدرو
مجازات بی کار خود بروند.
اگر این را تصدیق نمایم آنوقت
وجود قانون هیئت منصبه بهموضع است زیرا
هر کس در روزنامه یا در مجامعت و مخالفات
 عمومی می تواند هرچه داشت بخواهد بر پیش
الوزراء یا وزراء یا کلامه استناد بدهد
بعد از آنکه اورا معاکمه کردند کافه‌تری
بنویسد که آنچه که را گفتند و استناد داده
گذب یا بتصریح یک دیگران بوده است و بهمین
اکتفا خواهد شد. دیگر قانون هیئت منصبه
را برای چه مینویسیم؟ در آن موقعی که بلانا زا
میشود اگر کسی بگویند من اشتباه کردم
بودم حالا عقلم بجا آمد و ایمان آورد
غاییده ندارد چنانچه فرهون در موقع فرقه
شدن کفت اشتباه کرده بودم ایمان آورد
و در برابر قهر حضرت پروردگاری از این
نیشیده. و این که بعضی از آقایان فرمودند
مجازات او این هدف که از این مملکت خارج
شده آیا دیگر او تبعه ایران یا ایرانی
بوده که این چلای وطن برای انتساب باشد
او از ویائی بود و مدت‌ها بود جازه میخواست
بوطن خود معاودت کند و با رخصت داد
نمیشود حالا بمراد خود نائل شده و این بهبیهو
برای اومجازات نیست. زیرا بعد از این
فعشهای خود را داده است حالا بملک
خودش بلزیک بر گشت کرده و در آنجا
خانواده خودش مشغول عیش و کامرانی می
شود. اگر این سابقه در مملکت ایجاد
شود اولاً مأمورین خارجی را در آن‌تیه خیل
گستاخ و جسور خواهد کرد
ثانیاً اتباع داخله هم باین سابقه تأسی
نموده و دیگر نه قانون مجازات جلوگیری
خواهد کرد و نه امنیت برقرار خواهد شد
از این جهت است که بنده باز تکرار آمده
می کنم با این که طرفدار دولت حاضر نیست
ول جمعن حشرات دامت این حشرات خ

استفاده از سرمایه داران و تجار داخلی
نخواهیم کرد مگر اینکه بگوییم نظرفروش
خواهد کرد مراجعت بحساب بفرمائید گمان
دارم محقق باشد که تناسب اختلاف از قدر
که تجار و سرمایه داران داخلی از نظر
فروش خواهند بود باندازه نظری که خواه
ما و سرمایه داران مملکت ما از راه حقوق
دولت و بنا شرکت در سهام خواهند بود
همین صدھشتاد و پنجم با صدرصد از نظر
نظر خبری ایران نخواهد بود، و گمیون با
یک ارقامی کاز یک متخصص گرفته شده بود
اینها را تطبیق نمود و با حضرت والا این
مسئله را مذاکره خواهیم نمود و عبالت
این نظری که هر ض کردم برای این است
که خاطر محترم آفایان متند کر باشد و در
کمیون هم بدوان این نظر مطرح شده بود
ولی بیک ملاحتانی کمیون اینطور صلاح
نداشت که نوشته شود حالا دیگرسته به
نظر مجلس است و گمان می کنم مذاکره
در ماده پنج کافی باشد

آقاسید فاضل-بنده بیشنها ممکن

جلسه ختم شود.

(جمعی گفتند صحیح است)

نایب رئیس — پس اجازه هامحفوظ
خواهد بود. جمعی از آفایان بیشنها دانی
کرده اند قرائت می شود.

(بعضون ذیل قرائت شد)

مقام محترم مجلس مقدس شورای ملی
شیده الله ار کانه

نظر بلزوم عملی گردن مسئولیت
وزراء و نظر باینکه تهی و تصویب قانون
مفصل مسئولیت وزراء ممکن است بزودی
صورت بگیرد امضاء گنندگان ذیل ماده
موقعی ذیل را تقدیم آن مقام محترم داشته
تمثیل تصویب آنرا می نماید.

ماده واحده — مدادام که قانون مسئولیت
وزراء بتصویب مجلس شورای ملی نرسیده
همه وقت یازده نفر از نمایندگان معاکه
وزیری را که شاغل کرسی وزارت است نهادها
گنند مجلس شورای ملی کمیون تعقیبی
مر کب از شش نفر منتخبین شب برای
رسیدگی باسناد و دلایل نمایندگان فوق
الله کرته بن خواهد کود در صورتی کیس از
اصفهان رایورت کمیون مجلس شورای ملی
دلایل تعقیب را کافی دانست ام به تعقیب
خواهد داد و مدعی العموم تمیز مکلف است
که بدون فوت وقت وزیر متهم رادر دیوان
تمیز تعقیب نماید.

**وزیر پست و تلگراف-
بیشنها ممکن**

بیشنها داند؟

مستشار السلطنه — سی و شش امضاء
دارد.

نایب رئیس — بکمیون مبتکرات
ارجاع می شود. در نتیجه مذاکرانی که
راجع بمسیو دوبوا گردند چون مجلس رأی
نداد تصور می کنم این مسئله صحیح نباشد

برای استفاده ازین معادن یک آزمایشگاهی لازم است که ما قادران باشد این استفاده را مابدست دیگرین دیگر اینکه البته یک استفاده سرمایه‌داران داخلی خودمان باید نگاه و این از بهترین قدمها است ولی حال باید بهینه‌ماین راهی که ما می‌توانیم آن عملی است یا عملی نیست در قسمت صد پانزده به ترتیبی که خواهیم برداشت که در این اظهارهایی که در این مقصود حاصل نمی‌شود یعنی در مازنای یا گلستان که جزو قطعات اربعه یا است اگر در آنجا یک مقدار نفت را بیداشدوا که کمیانی که با این امتیاز دهیم و قائمیم که اطلاعاتش به این اطلاع ماییشتر است مثلاً فرض کنیم که در هایک مقدار مقدار معینی نقطه بیدا می‌حالا اگر مابگوئیم ازین مقدار صدیار را او عمل و تجارت کند و صدهشتاد و دیگر ما استفاده کنیم آیا کمیانی باید تر قبول می‌کنند یا خیر؟ تصور نمی‌کنم که در این اظهارهای مردمانه بخوبی مفهوم که اگر دخالت کمپانی‌های خارجه باید نقی کنند بوسیله سرمایه‌داران و ته داخلى بهتر می‌تواند استفاده کنند، بموضع همان قانونی که حضرت والا به آن اشاره فرمودند که همان قانون عرضه و تقاضا است و فرمودند که این قانون طبیعی است و هیچ تصویر یا عدم تصویری هم در عین حنی نمودند که با آن قانون معارضه کند و حاکم آن مورد بحث نیست بنده داخل درمندا کرده اش نمی‌شو ولی چیزی که باید فراموش کرد مسئله رقابت و ارزان فروختن است و این هم طبیعی است اگر چنانچه کمیانی دیده باشند این امتیاز صرفه دارد قبول می‌کنند والا اگر برای او فایده نداشته باشد قبول خواهد کرد و ما هم از این تاجری نمایند انتظار رتوقع قبول آنرا داشته باشیم زیرا تاجری نفع و سوداست وقتی که کمیانی این ماده را با این صلاح نگاه کردد باید برای او فایده ندارد که صد پانزده را برای خودنگاه داشته مدهشتاد و پنج را بمالده آنوقت قبول کردد آیا پس از آن کدام سرمایه دار خلی از نقطه نظر معلومات فنی و ترویجی مقابله این کمیانی استفاده‌گی کرده و باخت خواهد نمود؟ بدیهی است هیچ سرمایه‌داری در ایران نمی‌تواند با اوراقابت کند پس بنابراین ما

آن اراضی را نمی فروشد امتیاز می دهد در ماده یازدهم در آنچنانی که صفت اراضی مزروعی و اکناری دولت است ممکن است قیدشود که مالکیت دولت بجهان خودش باقی است راجع بقسمت دیگر مسئله بلاهوضی جواب او را سایقا هر ضر کردم و حضرت والا تصدیق فرمودند که آن جواب کافی بود لکن فرمودند برای دیگران که شاید از سوابق مطلع نیستند سوه تفاهمی تولید شود بنده هر ضمیمکنم باز هم انشاء الله در کمیسیون باحضور خودشان مذاکر خواهد شد که هم مقصود ما هم مقصود ایشان انجام کرید والبته در موقع مضايقه از درج مبارات برای واضح شدن مطلب خواهیم کرد در دو قسمت دیگر تذکر بچهار قطمه بود هر ضمیم کنم البته وقفي که مجلس به چهار قطمه رأی بدهد بدینه است که در تمام قسمت ها چهار قطمه نوشته خواهد شد و اما نسبت بصدق شانزده و تلکراف و اشتفتن و تناقض عبارات هرجی اظهار فرمودند و این ایران را یکی دیگرهم از آقایان نمودند ممکن است بکمیسیون تشریف بپاورند و در آنجا بامدرک و سند و اطلاعاتی که از اشخاص متخصص بددست آورده ایم بعرض آقایان بر سانیم . یک قسمت دیگر از فرمایشات حضرت والا راجع بمسئله صد یانزده اراضی است در کمیسیون هم این نظر بود که این صد یانزده را اختصاص بدهند بر هر قطمه ولی علت اینکه معتقد باین نظر نشاید این بود که حالا عرض می کنم و تصور می نمایم که چنانچه درست دقت بفرمایند خواهند دید که احتیاجی هم باین مطلب نداریم .

ما نمی دانیم مقصود مان از استغراج معادن نفت واستفاده از آن چیست ؟

اولاً باید دانست که فقط از چه حيثیت شود نزد برای مملکت باشد . بعیده بنده از دوچیت یکی از جهت رفع احتیاجات صنعتی و دیگر احتیاجات ضروری مملکت البته یک مملکتی که خودش فقط داشته باشد و از آن برای ملت خودش تمام کند یک رجحان و مزیتی دارد بر دولتی که آن دولت از خود نفت ندارد وعلاوه آنکه از نقطه نظر تجارت و اقتصادی یک هواند فوق العاده دارد یک نوع استفاده های دیگری هم از قبیل استفاده سیاسی که در موقع محاربه و جنگ برای کشتی های جنگی و آلات و ادوات جنگی دارد که در صورت نداشتن فقط از اینها استفاده ها بی بهره است .

در هر صورت مدتها بود که این منابع نزد درخواست مملکت ما موجود و ما هم می دانستیم که این منابع نزد دولت در مملکت است ولی خودمان مستقیماً نمیتوانستیم از این معادن استفاده کنیم امروزه محتاجیم

مهمه این نمیدانم این مسئله حسابی را چطور حل کنم که صد دوازده چطور صدی و دو میشود پس چون این چیزها را نمی دانیم خوب است اعتباطرانه خلاف مسئله ظاهر شود برای ماضر کمتر باشد چنانچه خود بنده برای بیش بینی و احتراز از زیان در کمیسیون بیشنها داشتم که ما مختار باشیم که صد شانزده از هایدات خالص بگیریم یا صد دوازده از همین جنس را اختیار کنیم و گویا در کمیسیون بیشنها داشتم بقول شده بهر حال این مسئله حالموضوع بعثت نهست و درموضع عمل معلوم میشود که صد دو آنرا از عین جنس نافع تر است یا صد هزار دارای هایدات خالص و تصور می کنم اگر دو جمله براین قانون اضافه شود یعنی اولاد تمام اراضی منتخبه کمیانی حق انتخاب صد یانزده از تمام اراضی را نداشته باشد و این صد یانزده را که انتخاب می کند بحسب این چند محلی باشد که با امتیازداده می شود چون بنده بیشنها کردام که یک ولايت مستثنی شود و برای اتباع داخله گذارده شود باید در تمام مواد ولايات از بهم نوشته شود یکی اینکه این اراضی در مملکت دولت و مالکین باقی خواهد بود و جمله دیگر هم اینکه این صد یانزده به نسبت ناطقی باشد که با امتیازداده میشود نه اینکه از کلیه اراضی ایالات و ولايات صد یانزده انتخاب نماید .

亨捷 - اعتراض اولی حضرت والا بماده ه راجع بمسئله مالکیت و استثناي که بامتیاز چك اسلام و فرمودند و تمام این ایراداتی که بیشنها در کمیسیون نمودند به چوجه وارد نیست برای اینکه اولا در این آنون امتیاز مایلک ماده هست که در قانون امتیاز چك اسلام نیست و آن این است که می از انقضای مدت امتیاز تمام مایملک کمیانی بملکت دولت ایران بر میگردد این شرط در امتیاز چك اسلام نیست .

بنده نمی دانم چرا ما بایستی با آن این نظر را نسبت باملاک مالکین و اراضی که کمیانی بر ضایعات صاحبان اراضی مرد داشته باشیم برای اینکه آن اراضی از انقضای مدت اندامال مالکین نیست ل دولت می شود و صاحبان اراضی از میاید میاید بکمیانی بفروشم دیگر مالک آن اهم بود پس تمام املاک را که کمیانی داشته باش و او را میاید بکمیانی بفروشم دیگر مالک آن داشت صاحبان مال مبخرد تا مدت هر ۱۰۰ ها میاید هر فاً قانونا از مملکت مالکین و مملکت کمیانی است و بعد از انقضای امتیاز مملک طلق دولت خواهد بود در صورتی که باز بخواهند این بیش را تکرار نفرمایند چون در آن قسمت ایال دولت است البته حق استغراج